

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

[Vsusfructus, Vsus.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

si autem sub conditione voveant, ut se post libertatem rece-
ptam ingressuros religionem, votum tenet, & libertate do-
nati, tenentur ingredi. Busæus.

Quæres, Utrum votum ante annos pubertatis factum,
possit à parente post 10. annos irritari. Soto quidem putat,
non posse, eo quod potestas irritandi, quæ erat in patre, ex-
piravit. Resp. Busæus: Si pater ante annos pubertatis intel-
lexit esse factum votum, & in illud consenserit, certum est, ab
eo non posse irritari. Si autem non cognovit ante illos annos,
filius autem post illos annos confirmavit suum votum, non
potest etiã irritari à patre, quia idem est, ac si tunc vove-
ret, si autem non confirmavit, & mallet se non vovisse, po-
test à patre irritari. Per accidens autem est, quod non fue-
rit ante irritatum, quia vid. parens illud non cognovit.
Ita manet votum vere impuberis, & irritabile. Hæc Bu-
sæus.

Quæres, An post commutationem factam liceat uti priori
voto. Resp. quod sic, quia commutatio non est facta nisi in
favorem voventis. Busæus.

Quæres, Quæ causa requiratur in commutatione voti.
Resp. Si votum commutatur in bonum majus, requiri
magnam causam, quia miscetur dispensatio; si vero in bo-
num melius, nulla requiritur. Si vero in æquale, requiri-
tur aliqua causa, v. g. difficultas operis, & executionis, vel
levitas vovendi, ut docet Cajet. & Panormitan. Hæc Bu-
sæus.

Quæres, Num votum factum in favorem alicujus perso-
næ, vel Ecclesiæ, possit relaxari sine ipsius consensu. Resp. Si
votum, seu promissio illa accepta sit ab Ecclesia v. g. de offe-
rendo calice aureo, non posse relaxari sine consensu Eccle-
siæ, quia illa relaxatio cederet in præjudicium tertii. Si vero
non sit acceptata, poterit relaxari sine ejus consensu, ut do-
cet Cajet. Hæc Busæus.

ADDITIO.

Ususfructus, Vjus.

Ususfructuarius potest vendere solam, quantum opus est,
ad solvendam vecturam rei longè distantis necessariæ. Qui-
dam tamen dicunt, posse vendere arbores cædvas, fructifere-

ras vero nec incidere posse. De usufructu Mol. d. 7. 8. 9. vid. Mol. vers. eod. n. 1.

Usufructuarius non tenetur ad expensas magnas pro rerum conservatione, vel defensione, sed potest repetere à proprietario. Quidam tamen ajunt, si sit legatus usufructus omnium bonorum, teneri ad expensas etiam magnas proficienda re Sylv. n. 9. Mol. l. c. col. 3. tenetur tamen ad expensas exiguas ad rem, qua fruitur, reficiendum, Mol. ibid.

Tenetur solvere rei tributum, & collectas, & onera, nisi essent tanta, quòd legatum redderetur inutile, ad onera vero pro habendo jure fructuum, tenetur proprietorius, vid. Mol. col. ult. Sylv. l. c.

Non tenetur solvere debita, sed heres, qui ea solvet de proprietate, & usufructu, is enim intelligitur deducto æs alieno, si tamen ille esset usufructuarius non omnium bonorum, sed rei certæ, non tenetur de ea re dare ad solvenda debita, Sylv. l. c. §. quartus. dicit bonorum omnium usufructuarius æs alienum solvere debere. Fum. l. c. n. 5.

Fructus maturi tempore mortis usufructuarii ad proprietarium pertinent, Mol. dist. 7. col. 1. Inst. de ver. div. §. in vero.

Si usufructuarius amittat civitatem, succedit ei pater, & heres, dum ille vivit, Sylv. l. c. Ang. eod. n. 29.

Perit usufructus per non usum decem annorum, inter præsentis, & viginti inter absentes, Mol. d. 70. col. 2. Sylv. l. c. fi.

Usurarius tenetur ad expensas, quòd si proprietorius participet rei commodo, ipse solus tenetur.

Usura, Usurarius.

Vide v. Cambium, Censur, Musuum, Societas.

1. Usura est lucrum immediatè proveniens ex mutuo. Usura alia est realis, quæ contingit quando intervenit pactum saltem implicitum reddendi aliquid supra sortem; alia mentalis, ut quando mutuans intendit lucrum ex mutuo recipere, quamvis nullum pactum exterius apponat. Præterea alia est expressa & formalis, alia virtualis & implicita. Hinc sequitur committi usuram mentalem ab eo qui sperat vel intendit lucrum immediatè ex mutuo tamquam sibi debitum.